

Dokument nr. 8:77

(2006-2007)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Jan Tore Sanner, Peter Skovholt Gitmark, Gunnar Gundersen, Kari Lise Holmberg, Børge Brende, Trond Helleland og Svein Flåtten

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Jan Tore Sanner, Peter Skovholt Gitmark, Gunnar Gundersen, Kari Lise Holmberg, Børge Brende, Trond Helleland og Svein Flåtten om å avvikle den såkalte hytteskatten og begrense nivået på eiendomsskatten

Til Stortinget

BAKGRUNN

Det er god vekst i norsk økonomi, og skatteinntektene til både kommunene og staten øker betydelig. I regjering fikk Høyre gjennom vekstfremmende skatte- og avgiftslettelse for bedriftene og arbeidstakerne på til sammen 23 mrd. kroner. I kombinasjon med en ansvarlig økonomisk politikk bidro skattelettelsene til å få fart i økonomien. Nå øker skatteinntektene, og veksten gir rom for å øke velferden.

I Norge eier ca. 80 prosent egen bolig, dvs. at boligen er en del av velferden vår. Forslagsstillerne mener at boligen til folk i størst mulig grad bør skjermes for skattlegging. I regjering fjernet Høyre fordelsbeskatningen på bolig og fritidsbolig. De rød-grønne partiene øker nå beskatningen av boliger og hytter. Regjeringen har åpnet for å pålegge eiendomsskatt utenfor bymessige strøk og øker formuesbeskatningen av bolig og hytter. I 2006 økte Regjeringen ligningstakstene med 25 prosent og for 2007 med ytterligere 10 prosent. Høyre har gått imot en slik økning i ligningstakstene. Forslagsstillerne viser til at Høyre er imot eiendomsskatt og vil arbeide for at den ikke innføres i kommunene. I kommuner som har eien-

domsskatt vil forslagsstillerne arbeide for at den trappes ned og helst avvikles.

Kommunene fikk i 2006 hele 12,5 mrd. kroner mer i skatteinntekter enn i 2005. Denne trenden har fortsatt videre hittil i år. Tall fra Statistisk sentralbyrå viser at skatteinntektene er større enn de statlige overføringene. Den positive utviklingen som startet i 2004, fortsetter. Foreløpige regnskapstall viser et overskudd på 3,1 mrd. kroner i kommuneforvaltningen for 2006. Det tilsier at kommuneøkonomien generelt er god og at økningen i eiendomsskatten ikke burde begrunnes med svakere inntektsgrunnlag ute i norske kommuner.

Uheldig eiendomsskatt

Boligprisene generelt har økt med nesten 60 prosent de siste 3 årene. For byene og populære hytteområder er prisøkningen langt høyere. I de kommuner hvor det er retaksert nylig, blir skatteøkningen også betydelig. Eiendomsskatten rammer vilkårlig og ofte urettferdig. Utformingen av eiendomsskatten tar for eksempel ikke hensyn til skattyters betalingsevne. Den kan like gjerne ramme minstepensjonister som enten bor i egen bolig eller eier fritidsbolig. Skatten kan også virke uheldig på familier i etableringsfasen med relativt høy gjeld og allerede høye rentekostnader å betale. Eldre og yngre som sitter på familieeiendommer som har gått i arv, har ofte ikke tilsvarende god inntekt. Det kan medføre "tvangssalg" av hus eller hytter til manges store fortvilelse. En minstepensjonist med arvet hus og hytte kan "brette ryggen" økonomisk ved eiendomsskatt på 20 000 kroner. I 2006 ble en eiendom i Fredrikstad med markedspris på rundt 3 mill. kroner beskattet med nærmere 11 000 kroner i eiendomsskatt.

Et demokratisk problem

Det å kunne realisere drømmen om å kjøpe hytte bør ikke være forbeholdt de rike. Dessverre ser det ikke ut som rød-grønne politikere mener det samme. Mange hytteeiere har hatt familiehytte i årevis, og kanskje gjennom flere generasjoner. Hytteskatten gjør det enda litt vanskeligere og dyrere å beholde hytta i familien. Den som eier en hytte i et populært område, kan fort risikere tusenvis av kroner i hytteskatt i året. Forslagsstillerne var og er derfor imot den rød-grønne utvidelsen av eiendomsskatten til å kunne pålegges bolig som ligger i ikke-bymessige strøk, kalt hytteskatten.

Hytteeiere kan vanligvis ikke stemme i kommunen hvor de har hytte. Forslagsstillerne mener at det er et demokratisk problem at hyttefolk som ikke har stemmerett i kommunen, får kommunalt bestemt hytteskatt. Eiendomsskatten er en uheldig dobbeltbeskatning siden inntekt og ofte formue også er beskattet. En sterk prisøkning på ulike kommunale avgifter (vann, renovasjon, mv.) i de senere år for å nærme seg kostpris på slike tjenester, tilsier at eiendomsskatten er dårligere begrunnet.

Forslagsstillerne ønsker å avvikle denne hytteskatten. Hvis man fjerner hytteskatten, løser man samtidig de demokratiske problemene den fører med seg. Det innebærer at det ikke lenger skal være anledning til å ilegge eiendomsskatt utenfor bymessige strøk.

Tilfeldig taksering

Kommunene har mulighet til å pålegge eiendomsskatt med satser i intervallet 2 til 7 promille av skattegrunnlaget, en form for takst. Men den taksering som ligger til grunn for beregning av eiendomsskatt, varierer sterkt fra kommune til kommune. Enkelte kommuner benytter tilnærmet full markedsverdi og relativt ny taksering som grunnlag, mens andre bruker sjablongmessig takst etter type bolig og område uten særlig nøye vurdering. Det varierer også mellom kommunene som har eiendomsskatt, om de har innført et bunnfradrag før skatten slår inn. Siden det ikke finnes sentrale retningslinjer, betyr dette at bolig- og nå hytteeiere vil oppleve helt forskjellig beskatning ved å flytte fra en kommune til en annen. Den tilfeldige takseringen gir i noen tilfeller for høy eiendomsskatt, og mange som klager, har opplevd å få penger tilbake.

Et godt eksempel fra Lillehammer kommune viser at en gård fikk en takst på 5,2 mill. kroner og tilhørende eiendomsskatt på ca. 21 000 kroner. Dette er fordi eiendomsskattenemnda regner våningshus som bolig med tomt, og at kommunen opererer med tilnærmet markedsverdi. Det gjelder helt sikkert mange flere bønder og hytteeiere etter at eiendomsskatten kan gjelde utenfor bymessige strøk.

Innføring av maksgrense (sikkerhetsventil) for takst

I forbindelse med beregning av formuesskatt er det bestemt en øvre grense for ligningsverdien som er grunnlaget for skatteberegningen. Hvis ligningsverdien for bolig eller fritidseiendom overstiger 30 prosent av eiendommens markedsverdi, skal ligningsverdien ikke kunne settes høyere enn dette. Forslagsstillerne mener at det er en tilsvarende skjevhet i beregningen av eiendomsskatten mellom nye og gamle eiendommer, og geografisk. Det vil være en betydelig sikkerhet for bolig- og hytteeiere hvis grunnlaget for eiendomsskatt ikke kan settes høyere enn 30 prosent av markedsverdien. Forslagsstillerne ønsker derfor at det innføres en "sikkerhetsventil" for innbyggerne i kommuner med eiendomsskatt som innebærer at der grunnlaget for eiendomsskatten, normalt verditaksten, er satt høyere enn 30 prosent av markedsverdi, settes den ned til dette nivået. Det bør også gjelde for små og mellomstore bedrifter.

FORSLAG

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

I

Stortinget ber Regjeringen fremme forslag om en endring av § 3 i lov av 6. juni 1975 nr. 29 om eiendomsskatt til kommunane, slik at eiendomsskatt kun kan pålegges bolig som ligger i bymessige strøk, slik det var før skatteåret 2007.

II

Stortinget ber Regjeringen om at det innføres et maksimalt "tak" på ligningsverdien ved beregning av eiendomsskatt som innebærer at grunnlaget for eiendomsskatten, som oftest taksten, ikke kan settes høyere enn 30 prosent av markedsverdien.

Oslo, 8. mai 2007